

استاد صدیق را**بیشتر بشناسیم**

استاد دکتر حسین محمدزاده صدیق، زبان‌شناس، مترجم و ادیب معاصر کشورمان است که در سال ۱۴۰۱ و در ۷۷ سالگی از دنیا رفت. پیکر ایشان، پس از انتقال به تبریز و برگزاری مراسمی از سوی اداره ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی، در قطعه نام آواران این شهر به خاک سپرده شد. کتابخانه‌ای مشتمل بر ۱۴ هزار جلد کتاب تخصصی از ایشان به یادگار مانده که طبق وصیت‌نامه این کتابخانه را وقف مردم ایران کرده است. ایشان به خانواده‌اش وصیت کرده که این کتاب‌ها را در اختیار نهاده‌های متولی قرار دهند تا در قالب یک مرکز تخصصی، مزین به نام ایشان در اختیار صاحب‌نظران و پژوهشگران قرار گیرد.

استاد دکتر حسین محمدزاده صدیق (۱۳۲۴-۱۴۰۱) متولد سال ۱۳۲۴ شهر تبریز، دارای لیسانس ادبیات فارسی، فوق لیسانس فیلologی ترکی، دکترای ادبیات خاور زمین از دانشگاه استانبول، پژوهشگر ادبی، زبان‌شناس، شاعر و روزنامه‌نگار، صاحب صدها عنوان کتاب (اعم از تالیف، تصحیح، ترجیح، ترسیم و سروده) و صدها مقاله ادبی، استاد زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه‌های تهران و زنجان، عضو هیات علمی دانشگاه‌آزاد اسلامی، مدرس دانشگاه‌سروه، استاد زبان و ادبیات ترکی در کلاس‌های فوق برنامه دانشگاه‌های تهران، اصفهان، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، همدان و زنجان، بازنشسته آموزش و پژوهش در سال ۱۳۷۳، مترجم رسمی «قوه قضائیه، بزنده جایزه نوکدادرشت استاد» (اساتید محبوب کشور از نگاه دانشجویان) در سال ۱۳۹۰، برگزیده جشنواره رشد در سال ۱۳۹۲، دارای نشان عالی خدمت از کانون دادگستری آذربایجان شرقی و دارنده مدال دولتی از دولت جمهوری ازبکستان.

از مهم‌ترین کتاب‌های او می‌توان به ترجمه و تصحیح فرهنگنامه دیوان لغات الترك، اثر شیخ محمود کاشغری، مقدمه و تصحیح فرهنگنامه خلاصه عباسی اثر حکیم محمد خویی، شرح اشعار فارسی و ترکی صائب تبریزی، تدوین و مقدمه برقرار مجموعه از تقریرات شیخ صفی‌الدین اردبیلی، اشعار ترکی مولوی، ترجمه منظوم دیوان شمس تبریزی به ترکی آذربایجانی، رد فریضیه زبان آذری و کسری، یادمان‌های ترکی باستان، تصحیح و انتشار آثار امیر علی‌شیرازی در ایران، ترجمه، تصحیح و بازنویسی سنگلاخ، اثر میرمهدی استرآبادی، تصحیح و مقدمه بر دیوان‌های شاعران برجسته آذربایجان (لام محمد‌فضلی، عمال الدین نسیمی، سید عظیم شیرازی، ایوال‌قاسم‌نباشی)، ملا محمد هیدجی، میرزا علی مجتبهدی، بایزک قوشچواغلو، معجز شسبتری، مسیحی تبریزی، عبدالحسین... حبیبی، عاجز سرابی، ملام محمدعلی هیدجی، ملاینه واقف، رضا صراف و...) کشف، بازنویسی و ترجمه نسخه خطی دده قورقود در ایران، ترجمه‌تکی دیوان امام علی (و ترجمه‌ترکی کلام...) مجيد، مجموعه اشعار، متون دانشگاهی، ادبیات کودکان، مجموعه نقدها و صدھا اثر دیگر اشاره کرد. بیماری ناگهانی این چهره فاخر ادبیات کشورمان که از خداداد سال ۱۴۰۱ شروع شد، سه ماه به طول کشید تا هیأت ایشان در دوم شهریور همان سال و در سن ۷۷ سالگی، دارفانی را داد گفت.

کتابخانه‌ای به وسعت پک عمر

گذری در کتابخانه وقفی به یادگار مانده از مرحوم استاد دکتر حسین محمدزاده صدیق

یک کتابخانه تخصصی آذربایجان پژوهی

این کتابخانه تخصصی می‌تواند محل مراجعه متخصصان و علاقه‌مندان به مسائل زبان‌شناسی به‌ویژه علاقه‌مندان به آذربایجان‌شناسی یا رشته زبان و ادبیات ترکی باشد. این کتابخانه کامل و نفیس که در طول پنج دهه گردآوری شده و به خوبی مجموعه‌سازی شده است، می‌تواند محل استناد، تحقیق، مطالعه و پژوهش‌های تخصصی در این حوزه قرار گیرد. ائلدار محمدزاده صدیق در این باره معتقد است: «پدر مرحوم با عشق و علاوه‌ای که به کتاب و از طرفی فرهنگ و ادبیات مردم ایران و خطه آذربایجان ایران داشت، مجموعه‌سازی نفیسی را در این کتابخانه در راستای فرهنگ و ادبیات مردم آذربایجان ایران انجام داده است. گفت و گوی کوتاهی را با و درین باره انجام دادیم:

۱. طبق وصیت پدر مرحوم تن، کتابخانه تخصصی ایشان وقف عام شده است؟

بله، این موضوع به قدری برای پدرم مهم بود که ایشان در وصیت‌نامه کوتاهی که از خود به جای گذاشت، به این موضوع تاکید کرده است. پدرم در وصیت‌نامه‌اش در این باره این‌گونه نوشت: «کتابخانه‌ام را دست‌خورده و عینابه کتابخانه‌ای می‌تبریز انتقال دهد و اگر به هر دلیلی این کار انجام نگرفت، به عنوان کتابخانه‌ای مستقل در یکی از نقاط کشورم، ایران مستقر سازند و در معرض استفاده محققان قرار دهند.»

۲. شما در این باره چه اقدامی کردید؟

اوین اقدام، تماس با مسئولان کتابخانه ملی تبریز بود. ایشان تمایلی به دریافت کتابخانه به صورت یکجا و این که بخشی در کتابخانه ملی تبریز را به نام ایشان و کتاب‌های ایشان اختصاص دهند، نداشتند و حتی طبق تماس خصوصی به من گفتند که این‌گونه کتابخانه پدرش مازیین خواهد رفت و بهتر است که این کار را نکنید! در ادامه، همان سال با مسئولان وقت اداره ارشاد شهر تبریز، سازمان تبلیغات اسلامی استان آذربایجان شرقی، شورای اسلامی شهر تبریز و شهردار تبریز در این باره مکاتبه کردم تا کتابخانه‌ای به نام ایشان ایجاد کنند و کتاب‌ها به آنجا انتقال یابد که هنوز منتظر جواب هستم. همچنان در تهران اداره امور کتابخانه‌های سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران ضمن بازدید از کتابخانه، گزارش مفصلی تهیه کرده و در اختیار رئیس سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران قرار گرفت. معتقدم که بهتر است، این کتابخانه به زادگاه پدرم یعنی شهر تبریز انتقال یابد. ضمناً این کتابخانه در قالب یک مجموعه تخصصی و نه کتابخانه عمومی باشد. از همین روی، هنوز در این باره نتیجه‌ای حاصل نشده است.

۳. آیا در این مجموعه نسخ خطی و قدیمی نیز وجود دارد؟

کتابخانه پدر من یک کتابخانه معمولی نیست بلکه مجموعه‌ای است که بخشی از آن جنبه موزه‌ای دارد. برای نمونه در این مجموعه نشان (مدال) دوستی که ایشان از رئیس جمهور ازبکستان دریافت کرده یا مجموعه لباس‌های محلی که از کشورهای مختلف، از جمله ازبکستان دریافت کرده، قرار دارد. بنابراین، این کتابخانه باید دارای آثار نفیس و موزه‌ای نیز باشد.

۴. لی ب نظر شما ایجاد کتابخانه تخصصی استاد دکتر حسین محمدزاده صدیق در شهر تبریز چه نتایجی به همراه خواهد داشت؟

این مجموعه تخصصی می‌تواند محل مراجعه محققان، پژوهشگران و زبان‌شناسان علاقه‌مند به ادبیات ترکی، فارسی و عربی در سراسر جهان باشد. این مجموعه می‌تواند به یک مرکز بین‌المللی کم‌نظیر در دنیا تبدیل شود تا دانشجویان تحصیلات تکمیلی در رشته‌هایی نظیر ادبیات تطبیقی فارسی، ترکی و عربی می‌توانند به آن مراجعت و تحقیقات خود را کامل کنند.

مرحوم استاد صدیق طبق

وصیت‌نامه‌اش، کتابخانه خود را وقف مردم ایران کرده است. تادر

قالب یک کتابخانه تخصصی مورد استفاده متخصصان، زبان‌شناسان و آذربایجان پژوهان قرار گیرد.

کتابخانه به یادگار مانده از مرحوم استاد صدیق بیش از ۱۴ هزار عنوان کتاب دارد که به صورت تقریبی نیمی به زبان فارسی و نیمی به زبان‌های عربی، انگلیسی، روسی، ایزبکی، ترکمنی، ترکی استانبولی و ترکی آذربایجانی است. کتاب‌های این کتابخانه اکثر در زمینه زبان‌شناسی، ادبیات، تاریخ، اسلام، تئوری موسیقی، تعلیم و تربیت و ارتباطات است.

به گفته ائلدار محمدزاده صدیق، فرزند مرحوم حسین محمدزاده صدیق که خود دارای مدرک تحصیلی دکترای علم اطلاعات و دانش‌شناسی، گرایش مددیت داشت، بنیان تشکیل این کتابخانه به سال ۱۳۳۴ برمی‌گردد. یعنی زمانی که پدرش ۱۰ سال داشت و با شور و شوق تامیم، کتاب‌های خود را به صورت مجموعه‌ای ممهور به کتابخانه شخصی ثبت کرده و در جای مشخصی قرار می‌داد. بعضی از این کتاب‌ها هنوز هم در کتابخانه ایشان وجود دارد. اونظم و ترتیب رایکی از بزرگ‌ترین خصایص پدرش عنوان کرده و می‌گوید: علاقه‌مندی به کتاب و کتابخانه در پدرم به سال‌های کودکی اش برمی‌گردد.

این کتابخانه براساس تقسیم‌بندی که مرحوم حسین محمدزاده صدیق انجام داده است، از بخش‌های زیر تشکیل شده است:

- ۱. فرهنگ لغات
- ۲. معارف اسلامی
- ۳. معارف شیعه
- ۴. ادبیات الهی (یهودیت، مسیحیت، زرتشتی)
- ۵. اهل حق (یارستان)
- ۶. آذربایجان‌شناسی
- ۷. ادبیات کلاسیک منظوم و منثور
- ۸. ادبیات نمایشی
- ۹. ادبیات داستانی
- ۱۰. شعر نو
- ۱۱. دیوان اشعار
- ۱۲. سفرنامه، تاریخ ادبیات و تندکره
- ۱۳. موسیقی
- ۱۴. فلسفه
- ۱۵. عرفان
- ۱۶. امام خمینی
- ۱۷. شرح و نقد
- ۱۸. کتابشناسی نسخ خطی
- ۱۹. زبان‌شناسی و دستور زبان
- ۲۰. تاریخ (قدیم و جدید)
- ۲۱. تاریخ شفاهی و حافظات
- ۲۲. سیاست
- ۲۳. مقالات
- ۲۴. مطبوعات
- ۲۵. روزنامه‌ها و هفته‌نامه‌ها
- ۲۶. نشریات و مجلات
- ۲۷. کتاب‌های کتابخانه زرتشتی: این بخش، کتاب‌هایی است که استاد در سینین زرتشتی ممهور به شماره ثبت و نام زرتشتی (کرده و اکنون در حدود ۴۰-۵۰ سال از آن زمان می‌گذرد).
- ۲۸. کتاب‌های تالیفی مرحوم حسین محمدزاده صدیق

